

30-річчя Незалежності України

Знайомтеся, це моя Україна!

Чи хотілося б тобі колись прогулятися коридорами священного замку, запуститися з головою у розжеві води незвичайного озера, спостерігати за витравленням у сафіри, що бігають в десятки метрах від тебе...

Дашна парисіє

Унікальне місце є частково Карпатського біосферного заповідника, який внесений до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Саме тут ростуть унікальні діжки парисіє, які не зберігалися ніде більше у Європі.

Озеро Світле

Шлях – найбільше і найгібрише озеро України природного походження, яке знаходиться до групи Шашківських озер. Воно в ньому настільки прозора, що можна побачити дно навіть при 8-метровій глибині.

Рожеве озеро

Це справжнє українське диво природи відоме небагатьом. Залежно від часу доби розжеве озеро змінює відтінки воно від помаранчево-червоного до ніжно-рожевого. На цьому колірному плесі можна побачити дивовижні крапки зі зливиста – невеликі солоні «айсберги» утворені, коли виступає вода і оголює прибережні каміни.

Асканія-Нова

Унікальність біосферного заповідника Асканія-Нова у тому, що це єдина в Європі лісова степа, якого ніколи не торкався плуг. Їїю загальна площа становить 11 тисяч гектарів. Крім традиційних мешканців степів, заповідник населяють тварини, завезені практично з усіх континентів: африканські зебри, антилопи, страуси, кози Прованського, турецькі куляни, биволи.

Урочище скелі

Це пам'ятка природи національного значення, яка не має аналогів у Європі. Висотні скелі (до 50м) стоять просто посеред лісу (Лавищина). Вважалося, що в їх вік складає 55 млн. років. Ерозійні останці масивних пісковиків внаслідок тектонічних рухів землі перейшли у майже вертикальне положення, утворивши собою дивовижні форми скелі.

Двороборть «Собівака»

Це одна з найцікавіших пам'яток сарматської архітектури XVIII - XIX ст. Побудований він був поларником графа Потемкіна своєю улюбленою дружиною Софією. Екзотичні рослинні, тваринні алеї, величчю водою, античні скульптури, кам'яні гроти - це далеко не повний список того, що можна побачити в цьому прекрасному парку.

Хотинська фортеця

Фортеця розташована в невеликому містечку Хотин Чернівецької області. Це одне з найдавніших міст України, яке нещодавно відбудувало своє місто, збалансована конституційна модель і демократичні вибори, прохадний зовнішній курс і здатність відбивати зовнішню агресію. В економічній сфері – вільне формування цін, відмова від державної власності, макроекономічна стабілізація останні п'ять років. В сфері – палоратки та свобода слова.

Досягнення України за роки Незалежності

Експерти окреслили найбільш визначні здобутки, яких Україна досягла за 30 років незалежності. Це – формування української політичної нації, збалансована конституційна модель і демократичні вибори, прохадний зовнішній курс і здатність відбивати зовнішню агресію.

У 1995 році запущено перший український штучний супутник «Січ-1» для наукових спостережень та експериментів. У 2002 році найпотужніший у світі транспортний літак Ан-225 «Мрія» з вантажем у 187,5 тонн здійснив перший комерційний політ.

2015 року ДП «Антонов» представило літак Ан-178. Унікальність його особливості – можливість перевозити широкий спектр пакетованих вантажів (у контейнерах і на піддонах), включючи морські контейнери. Він може базуватися на різних аеродромах, включючи грунтові й високотри. Машина відноситься до останнього типів – українська. Літак став подією на всесвітньо відомою авіасалоні «Ілє Бурже», українським витвором одразу зацікавилися кілька країн-кошувальників. За роки Незалежності Україна двічі перемогла в міжнародному конкурсі «Євробачення». Першу перемогу 2004-го здобула Руселана. Наступного року Україна приймала конкурс у себе, який, до речі, був ювілейним – 50-м. Уартге перемогла Діамала 2016-го. Тож 2017 року Київ ще раз прийматиме «Євробачення».

Учениця 10-А класу Сало Катерина

Тернистий шлях до незалежності

24 серпня 1991 року... Шість днів держава чекала багато років. Процес здобуття незалежності був догтовиривали, складним, Україна пройшла тернистий шлях, щоб стати самостійною. Треба зауважити, що це заснувало не лише певних політичних сил та рухів, а й певного народу. Багато поколінь, виборювали незалежність, а почалося все ще в 1649 році, 371 рік тому було укладено Зборівський договір, через 8 років – Галицький договір і ще багато спроб, але вони не були успішними.

А далі... затяжна доба Руїни на українських землях, а саме ліквідація Гетьманщини, руйнування Запорозької Січі, поділ українських земель між Австро-Угорщиною та Російською імперією, але навіть ці труднощі не зникли українській народ. 1846 року повстання на чолі Кирило-Мефодіївського братства, яке мовчаво народ бореться за свободу, а 1917-го року створюється Українська Центральна Рада, яка випускає III Універсал, котрий передає право створення Української Народної Республіки у той час, як у Львові фігурувала Західноукраїнська Народна Республіка. 22 січня 1918 року Центральна Рада проголосила IV Універсал, що визнає Українську Народну Республіку «самостійною, ні від когось незалежною, вільною суверенною державою українського народу».

Рішуче знавковою подією стає підписання 22 січня 1919 року Акту Злуки УНР та ЗУНР. З цього моменту українці об'єднуються і разом починають йти до мрії. У той час, як Друга світова війна змалала неймовірно кількість країн, у Львові Українськими Національними Зборами було проголошено Акт про відновлення Української Держави.

1990 рік... Верховна Рада Української РСР проголосила Декларацію про державний суверенітет України. Ми за крок до незалежності... Молодь виходить на повстання за незалежність і ця подія стає сигналом, що ми, українці, волелюбний народ, який не опускає руки, доки не дійде до мети.

Весукарській референдумі 1 грудня 1991 року продемонстрували бажання українців жити в самостійній Україні: 90,92% громадян, які взяли участь у референдумі, сказали своє «так» незалежності держави.

І ось цей догтовичуваний день. 24 серпня позачергова сесія Верховної Ради Української РСР прийняла історичний документ, який має величезне значення для долі українського народу – Акт проголошення незалежності України. Самостійність нашої держави тепер не мрія, а реальність. Україна має свій герб, прапор, гімн і державну мову. Проте, боротьба за національну культуру, за українську мову, а відтак і за державу – це попереду.

- Основні дати: 1649 – заснування Гетьманщини. Ліквідована Російською імперією. 13 грудня 1917 – проголошення незалежності Кримської Народної Республіки. Ліквідована більшовицькою Росією. 22 січня 1918 – проголошення незалежності Української Народної Республіки. Окупована більшовицькою Росією. 16 лютого 1918 – проголошення незалежності Кубанської Народної Республіки. Ліквідована більшовицькою Росією. 19 жовтня 1918 – проголошення незалежності Західно-Української Народної Республіки. Окупована Польською Республікою. 15 березня 1939 – проголошення незалежності Карпатської України. Ліквідована Королівством Угорщина. 30 червня 1941 – проголошення відновлення незалежності Української держави. Ліквідована німецьким Третім Рейхом.

Учениця 10-А класу Русацова Владислава

Як змінилася Україна за 30 років свободи?

Ухвалення Конституції. Без перерв, у результаті безупинних дискусій, голосувань щодо кожної статті окремо і цілими розділами 28 червня 1996 року, через добу після початку засідання, 315 голосами була ухвалена Конституція України. Конституція 1996 р. стала першою Конституцією незалежної України, закріпивши правові основи держави, її суверенітет і територіальну цілісність, основи права і свободи українських громадян. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість, безпека визнаються найвищою соціальною цінністю. Конституція України містить норми прямої дії. Одним із ключових положень стала 5-а стаття Конституції, згідно якої «носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ».

Запровадження гривні. Важливою подією є введення національної валюти. 32 по 16 вересня 1996 року в Україні відбулася грошова реформа, у наслідок якої національною валютою стала гривня. Національний банк України ввів банкноти номіналом 1, 2, 5, 10, 20, 50, 100 гривень.

Визнання Голодомору геноцидом. Найбільшу трагедію українського народу ХХ століття країна офіційно визнала у 2006 році. Саме тоді Верховна Рада ухвалила закон Про Голодомор в Україні, яким голод 30-х років визнавася геноцидом українського народу. Станом на 2020 рік Голодомор офіційно визнаний геноцидом українського народу в 17 країнах світу та шести державах. Також багато країн в офіційних зверненнях засудили Голодомор, як акт винищення людства, вчинений тоталітарним сталінським режимом або вшанували пам'ять його жертв.

Євро-2012. Найбільшою спортивною подією в історії України вважається Євро-2012. Це сталося завдяки тому, що Україна і Польща у 2007 році вибороли право його проводити. До речі, у цей час до України завітала рекордна кількість туристів (8 млн) Матчі відбувалися у Донецьку, Харкові, Львові та фінал чемпіонату – в Києві. Євро-2012 не лише дало змогу європейцям більше дізнатися про Україну, а й самим українцям показати себе, як гостинну та привітну націю.

Революція Гідності Українська революція кінця 2013-го – початку 2014 років, яка дістала назву Євромайдан, є унікальним, раніше не баченим у світі явищем, що виражена у мирному народному спорті. Саме на Майдані народилася нова українська нація, високодієва, готова стояти до кінця, і навіть віддати життя у святій боротьбі за достойне майбутнє рідної землі.

Десять тисяч громадян з усієї України приїздили на Майдан, вимагаючи затвердити європейський курс України. Небажання влади виконувати волю українців переросло в ухвалення низки так званих дракониських законів, та спроби жорсткого силового розгону митингувальників.

Загібіт під час Революції Гідності стави відомі як Небенся сини, четвертий президент України Віктор Янукович та інші представники влади втекли з країни.

Учениця 10-А класу Норичак Валерія

Глик Матері Божої...

А знаєте, я люблю свою Україну. От люблю її все! Певно, так любить вже дорослий син свою маму, коли та хворіє, чи в часі її помилок, невідат, розпадч, безславіа. А таке, бова, трапляється з усіма, навіть зі святими і мудрими. І така вона стас, тиха й безпорадна, роззублена й слабка, і так матір жаль, до сердечного жемоду, до сліз, до спазму в горлі, що аж мінється голос. І стримується, аби не заплакати, бо ти ж знав її в часи молодості, сили і розвітків, коли гордо крокувала, тримаючись за мамину руку і пишався, бо ти ж знав її в часи молодості, сили і відчуженості (бо так багато забурався за всі ті роки дитинства, юності, становлення) стас матері опорою – надійною, міцною, жертвованою, аби знов побачити ненуку щасливою, величною, як в найкращі її роки. Парфосно? А от і ні.

Я – українка. Народилася в Харкові в листопаді 2004- в дні Помаранчевої революції, і перший мій подих вже був з Україною в серці. І навкіи. І це якось так символічно і логічно – біль моєї України -то і мій біль.

Зараз наша держава, як та мати переживає трагедію, слабше, втрачає сили, але БОРЕТЬСЯ. У моєї країни –бді – війна на Донбасі. Ми живемо в чудні часи – ми соромливо-толерантні, вимушено-коректні, аби нікого не образити. І, унікаючи чітких формулювань, ми звикаємо до напівправди, напіввісти, напівмиру. Ваке восьмий рік іде війна, піла, гібридна, несправедлива, огідна. Ми втратили території, людей, спокій.

Величний Данте Алігієри влучно сказав: "Найспекотніші місця в пеклі залишені для тих, хто в часи найбільших моральних потребань залишався байдужим."

Я знаю про війну не з чужих уст, бо вона постібно є в розмовах моїх батьків, в їх справах, в долгах рідних і друзів моєї родини.

Мені пощастило з батьками, бо вони, будучи простими пересічними українцями є прихильниками "теорії малих справ", направляючи свої зусилля, кошти, справи туди, де можна робити щось корисне без втручання фондів, спільк, держави. Мої батьки – волонтери.

На їх прикладі я хочу показати тисячі простих українських сімей волонтерів. Спочатку це були абсолютно складні часи, коли наші Збройні Сили (а це, в першу чергу, люди) абсолютно не нагадували собою славу армію – без озброювання, зброї, харчування і, головне, чіткого розуміння того, що відбувається і неваже TAKE може бути в наші часи? Своєю допомогою воїнам батьки починали з малого, з часом набираючись досвідом. Спочатку з одинокими волонтерами, а потім самотужки збирали, доставали, купували необхідні бійцям одяг, форму, берці, напичники, кевларові каски, оптику, інструменти, автo і харчі. Сила-силенна друзів, знайомих, партнерів, сусідів вносили і своєю частку в спільну справу. Учні наших шкіл організовували ярмарки, а кошти ми відносили в харківський шпиталь.

Ми мовляли листівки, писали листи бійцям, а відео відячних і розчулених бійців нам привозили з фронту батьки. У мому житті не було більш зворушливого подарунка на день народження, аніж прапор України з побажаннями та вітаннями бійців 92ОМБР з-під Шацтя. А скільки таких волонтерів по всій Україні! Дякувати Богу, їх багато: знаєш і не дуже, більш потужні і скромніші, зовсім молоді і сині та мудрі, але однаково люблячі своє землію.

Чи є щось у світі більш вартісне і славне, аніж стати на захист своєї країни та народу? Людина приходить у цей світ, аби жити, працювати, народжувати дітей, радити життя. Ніхто не народжується воїном – воїном робить людину війна. Українці вже звикли стільки роки жити в мирі, що, здавалося, це непершою на віки. Ми мирно жили, відчували себе вільними людьми, відпочивали, подорожували, маючи все те, що необхідно людині, аби почуватися більш-менш щасливими. І тим жартище було оте все втратити. Наші воїни стали на захист своєї держави за призовом і добровільно. Ці мужні люди ніколи б не зустрілися в житті за інших умов, та доля змела їх в одну точку і дала спільну долю в земляних окопах, оббитих півлюкою, на яку прикріплені фото друзів, дітей, мам. А ще їхони. Різні. Усім святим. І так часто дикти Матері Божої – материнські і сумні, повні жалю...

КОЛИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА Коли зависне нямота над поприрочним полем болю, у світ, де сині і теплота, ми не повернемося з тобою.

Де зорі падають ясні, немов на Спаса жовті груді, де жаль вижальюють пісні, туди не прийдуть наші душі.

Отут, де сфідви, у степах, у цій кривавій чотворетві, у терноках, як в гробах, поховано живих і мертвих.

Отруїне з черевів вино війна нам виплюнула в очі, і гільки мамине вікно скриніть-криніть криль гупчу ночі.

(Л. Логвиненко)

Наші захисники покинули своє мирне життя і приїшли сюди не за помстою чи бажанням слави, а прагнути ладу і спокою на своїй землі. А чин не здається вам, а що Україна вже вкотре потрапляє в часову петлю, де знову

"Треба крові, брата крові,

Бо задрю, що в брата

Є в коморі, і на двої,

І вкесело в хаті "(Т.Шевченко)

і "Час найвищих героїв і сановних іуд" Ми знову, як наші славі пращури, виборюємо свою волю. Дебальцево, Іловайськ, ДАП, Шацтя, Широке, Марінка, Трьохізбенка... Втрати, втрати, втрати... Більше 14 000 чоловік мирного населення вбито, поранено більше 30000, земля напшпигована мінами на довгі-довгі роки. Як писав Ремарк: "...Смерть одного – трагедія, а смерть мільйонів – статистика". Ми втрачаємо найкращих, молодих, дужих, алюбвений цвіт. Горє матерів вічне і негасло. Але ми вчинюмо боронити своє, незаче знову народжуємось, але вже якісним населенням – нацією.

Я дивлюся на татових побратимів АТОвців і волонтерів і пишмаюся цими гідними людьми. Олександр Мамалуй ("Юршет")-суддя господарського суду Харківської області, кандидат юридичних наук, викладач, діючий суддя Верховного Суду України, снайпер(93ОМБР).

Василь Божок ("Кулак") - в 24 роки Герой України! У першому ж бою з підбіги ворожі танки (92ОМБР).

Григорій Сиваченко ("Тора") - схожий на козака Мамай, (92ОМБР, "Айдар") – доцент Харківського політеху, викладач фізики і математики, розвідник, людина-легенда. Едуард Золотухін ("Ворожей") 92ОМБР - бувший "беркутівець", 6 років на війні!!!

Рожков Олексій ("Електронік") - доброволець, з 21вого року і по сей день вже 7 років на війні! Пройшов Іловайський котел, був у полоні. Корінний луганчанин. Мій дячко Петро Дюбан- офіцер хім. військ, зенітник. Защива Мар'їнку Скід, Кот, Громкий, Борода, Стер, Батя, Влас. Воїни, добровольці, волонтери. Ми всі різні. Але за ці страшні роки ми зрозуміли, що нас нічого не роз'єднує, бо ми прагнемо бути вільними на своїй землі. Ми однаково мріємо про величчю, успішну Україну. Ми шагуємо своєю коринам. Ми нікому не загрожо, бо нам чужого не треба. Але і свого не віддамо. То в чому ж наша провина? Мої любі українці, дорослі і мудрі, слитайся заради України, заради миру, заради своїх дітей, заради волі і державності! Україна була, і є буде! Бо як же ми зможемо дивитися у вчі своїм пращурам, славіним козакам, коли нас прикличе Вєсєдздрєжитє і що передамо у спадок нашим онукам? І чина пам'ять полеглим, шана героям і слава Україні!

Учениця 10-А класу Толстая Ольга